

श्री वैखानस भगवच्छास्त्रोक्त ध्वजारोहणविधिः

Dr. T. Brahmacharyulu

Assistant Professor, Department of Vaikhanasa Agama, Sri Venkateswara Vedic University, Tirupati

Article Info

Publication Issue :

September-October-2023

Volume 6, Issue 5

Page Number : 102-105

Article History

Received : 01 Sep 2023

Published : 29 Sep 2023

शोधसारांशः- पर व्यूह विभव अन्तर्यामि अर्चा स्वरूपिनः परमात्मने बहवः उपचाराः तथैव राज राष्ट्र ग्राम

यजमान आचार्य अर्चक पाचक परिचारकादि सर्वजनहिताय नित्य नैमित्तिक काम्य भेदेन अर्चन स्नपन उत्सवाः

क्रियमानाः सन्ति। तेषु अर्चनं विशिष्टस्थानं आवहति । इदमर्चनं षट्कालार्चनत्वेन प्रतिनित्यं आलयेकर्तव्यमिति

श्रीवैखानसभगवच्छास्त्रं सप्रबुद्धं बोधयति।

कुञ्जिका- ध्वजारोहणविधानं, महत्वं, प्रकरणानि, आवश्यकता, वैशिष्ट्यम्, यजमानस्य भक्तनाञ्च तुष्टिः, पुष्टिः,

धनसंपदश्च अभिवृद्धिम्।

प्रत्युषः प्रभातश्च मध्याह्नापराह्णकः।

सायंकालो अर्धरात्रिश्च पूजाकालस्तु षट् स्मृताः ¹। इति

न केवलं अर्चनामात्रं उत्सवाः अपि नित्य नैमित्तिक पक्ष मास अयन संवत्सर भेदेन अनेके शास्त्राः उपदिष्टाः। तत्रापि नित्योत्सव इत्युक्ते द्वादशमासेषु ऐकस्मिन् मासे अब्दप्रतिपत्तिकाले संकल्प्य क्रियते स नित्योत्सवः इति नाम्ना उल्लेखः शास्त्रग्रन्थेषु दृश्यते। अत्र उत्सवं नाम उदित्युत्सव वचनं सवोयज्ञ उदाहृतः इत्युक्तं अर्थात् उत्सव यज्ञमेव उत्सव इति

अर्थः। ऐतादृश ब्रह्मोत्सवे ध्वजारोहणपर्यन्तं यः क्रियः उपन्यस्ताः ताः प्रधानाः भवन्ति। तत्रापि प्रधानाः क्रियाः ध्वजारोहणक्रियाः। अत्र उत्पत्तिद्वयं वर्तते। ध्वजस्यारोहणं ध्वजारोहणं इति एवं ऐतादृश ध्वजारोहण विषयं प्रयोगपुरस्सरं अत्र निवेदितुं प्रवृत्तिसंपादयामि।

ध्वजारोहणम् - जयं करोति देवानां ध्वंसयित्वाऽसुरानपि।

ध्वंसना ध्वजमित्यभिधीयते।।

असुराणां ध्वंसः, देवानां जयं करोति अतः ध्वजः इति प्रकीर्त्यते। तादृशध्वजस्य आरोहणं देवस्योत्सवादौ सकलदेवता समाह्वानार्थं कर्तव्यमिति प्रतिपादितम्। ध्वजलक्षणप्रमाणादीनि पूर्वमेवोक्तानि।

ध्वजारोहणविधिः - बलिनिर्वाणानन्तरं चक्रादीन् स्वस्वस्तानेषु संस्थाप्य, ध्वजदण्डस्थानमाविश्य ध्वजपटं यानादवरोप्य, पाद्याद्यैरभ्यर्च्यनुमान्य घण्टायुतं ध्वजपटं स्वस्तिदाविशस्पतिरिति यन्त्ररज्जुना बन्धयित्वा, आचार्यः प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा भूत्वा सुपर्णोसीति मन्त्रमुच्चरन् यन्त्ररज्जुसाहाय्येन दण्डाग्रपर्यन्तमुन्नीयात् ततःभूरसि भूरिति मन्त्रेण संस्थापितस्य ध्वजदण्डस्य मूलं हस्ताभ्यामवलम्ब्य ध्वजं प्रतिष्ठापयामीति प्रतिष्ठाप्यासनाद्यैरर्चयित्वा, मुद्रात्रं निवेद्य पानीयाचमनमुखवासान्निवेदयेत् इति विमानार्चनाकल्प क्रियाधिकार समूर्तार्चनाधिकार ज्ञानकाण्डेषु सुस्पष्टमभिहितम्।

यज्ञाधिकार प्रकीर्णाधिकारयोः एवमेवोक्त्वा परं घन्टाशङ्ककाहल संयुतमारोपयेदिति विशेषेणोक्तम्। गरुडस्तुति विशेषेणोक्तं प्रकीर्णं। खिलाधिकारे तु आरोहणात्पूर्वं दशदानानि द्विजक्षिणां च दत्त्वा विशेषेण पटे दर्भमालाचूतपत्रतोरणादीनि च बन्धयेदिति युक्तम्।

एवमारोपितध्वजं यावदवरोहणान्तं तावत् सप्तविंशतिविग्रहैः उत्तममध्यमाधमभेदेन त्रिकालं द्विकालमेककालं वार्चयित्वा, हविर्निवेदयेदिति सर्वासु संहितासु च नियमेनोक्तम्।

ध्वजस्य गरुडप्रसादवैभवम् – सकलदेवतासमाह्वानार्थं ध्वजदण्डाग्रे प्रतिष्ठापित गरुडाय निवेदितस्य प्रसादस्य पुत्रप्रदत्वं फलं विशेषेणोक्तं भगवच्छास्त्रे। या स्त्री पुत्रकामी च सती तत्प्रसादमाश्रीयते सा बलारोग्यायुष्मन्तं पुत्रं प्रसूयेतेति सर्वासु संहितासु मुक्तकण्ठेनोक्तम्।

गरुडप्रसादस्वीकरणे नियमाः – एवं पुत्रार्थम् अविवाहिताद्विवाहार्थम् एवं रोगनिवारणार्थं सर्वविजयार्थञ्च गरुडप्रसादमस्नीयादिति अस्य प्रसादस्य सर्वाभीष्टसिद्धिमन्त्रमुक्तं वासाधिकारे।

ये प्रसादस्वीकरणार्थमागताः ते (स्त्रियः) पादप्रक्षालनमाचमनीयं च कृत्वा जितेन्द्रियस्सन् गरुडस्याग्रे स्थित्वा पश्चात् प्रसादं स्वीकृत्य, आचार्याय यथेष्टं दक्षिणां दत्त्वा, मनसा ध्यात्वा कृतार्थोऽहमिति अत्यन्तभक्त्या गरुडं सम्प्रणम्य ततः प्रसादं भक्षीयात् इति वासाधिकारे व्याख्यातम्। अत्र यस्तु वीपरीताचारः तस्य फलं न विध्यत इति च प्रोक्तम्।

गरुडवीक्षणफलम् – ध्वजारोहणानन्तरं ध्वजस्थगरुडः याषु याषु दिक्षु वीक्ष्यत् तत्र तत्र फलविचारः वासाधिकारे विशेषेण एवं प्रपञ्चितः।

यथा –

प्राक् पश्चिमोत्तरवीक्षणं सर्वसिद्धिदम्। वायव्यैशान्यवीक्षणं वर्षधान्याभिवृद्धिदम्। अन्यासु दक्षिणाग्नयवायव्येषु दिक्षु निरीक्षणं तु व्याधिपीडनं भवतीति भृगुणा वासाधिकारे प्रोक्तम्।

आभिरूपाचबिम्बस्य सदासन्निहितोहरिः

ध्वजारोहणसमयः – संहितासु ध्वजारोहणसमयनिर्णयः बहुधा दृश्यते। विमानार्चनाकल्प – यज्ञाधिकार – क्रियाधिकार – वासाधिकारेषु एवं समूर्तार्चनाधिकरणे ज्ञानकाण्डे च मरीचि भृगवत्रिकाश्रयैः सायंकाले ध्वजारोहणमिति कण्ठरवेणोक्तम्। परन्तु खिलाधिकार प्रकीर्णाधिकारयोः समयप्रस्तावः न कृतः। किन्तु वत्र बलिहरणादिकार्याणि प्रतरारभ्य क्रमेण करणीयानीति निर्णीतम्। अत एव अनुमीयते ध्वजारोहणं प्रातःकालिककृत्यमिति। प्रकीर्णाधिकार क्रियाधिकारयोः रात्रावपि आचरितुं शक्यत इति केचित्पक्षं प्रपञ्चितम्। अधुना लभ्यमानेषु प्रकरणग्रन्थेषु रात्रौ ध्वजारोहणं न दृश्यते। परन्तु केचन औत्तरदेशीयक्षेत्रेषु रात्रावेव कुर्वन्ति ध्वजारोहणम्।

दक्षिणात्याः केचन तत्र तत्रालयेषु ध्वजारोहणं सायंकाले कुर्वन्ति। नेल्लूरु चित्तूरु जनपदयोः विशेषेण तिरुमलादिक्षेत्रेषु सायंकाले एव तत्रैव पुनः ति. ति. देवस्थानेषु केषुचन क्षेत्रेषु प्रातःकाले एव कुर्वन्ति। एवं सर्वत्रालवलोकनेनैव ज्ञायते महर्षिभिरेव उक्तत्वात् तत्तत्क्षेत्रीय प्रान्तीयसाध्यऽसाध्यानवलोक्य ऊहापोहविधानेन ध्वस्तसंशयमानसाः आचार्यादयः यदा समुचितं तदा विचिन्त्य अकुर्वन्ति तदारभ्य तत्तत्क्षेत्रेषु तदा एव प्रचलतीति च।

केचन साम्प्रदायिकपण्डितैः एवमुच्यते (वेदान्तं देशिकाचार्यमहोदयः)

चाद्रमाने तु सर्वत्र रात्रौ ध्वजरथोत्सवौ।

सौरमाने तु सर्वत्र प्रातः ध्वजरथोत्सवौ ॥ इति

परन्तु एषा कारिका उपलभ्यमान वैखानससंहितासु न दृश्यते।

पांचरात्रसंहितासु एवमुक्तम् –

वधूप्रवेशे तु निशिप्रशस्तं राज्ञः प्रवेशे तु दिशि प्रशस्तम् ।

दिवा च रात्रौ च गृहप्रवेशः पूर्वे ध्वजारोहणमर्धरात्रौ ॥ इति।

महर्षिभिरेवाभिहितत्वात् तत्तत्परम्परागतक्रममनुसृत्य ध्वजारोहणे कृते शास्त्रविरोधो नैव भवेत् ।

अनेन ध्वजारोहणेन आध्यः व्याधयः नश्यन्तीति च प्रतिपादितम्।

यथा –

समुच्छिते ध्वजे तत्र व्याधयोऽप्याधयोऽपि वा।

भयङ्कराणि भूतानि विनश्यन्ति न संशयः॥

अतस्सर्वेषूत्सवेषु आदौ ध्वजारोहणं निश्चयेन वैभवेन च करणीयमिति सकलसंहितासारः।

उपसंहारः- ऐतादृश उत्कृष्टयज्ञः ध्वजारोहणो न सफलसामेष्ट्येति इति ऐतावत्पर्यन्तं अस्माकं दृष्टं। इदं ध्वजारोहणं भृगवत्रि मरीचि कश्यपादयः स्व स्व ग्रन्थेषु सविस्तरं निरूपयामासुः तादृशं ध्वजारोहणं यदि वयं द्रक्ष्यामः शुभपरंपरावाप्यः श्रेयोवन्तः अवश्यं भवमः इति शास्त्रांशं विषयः परिशोधना पुरस्सरं निरूपितः।

आभिरूप्याचबिम्बस्य सदासन्निहितोहरिः

पादटिप्पणि

1. प्रकी. अ. 18 श्लो. 249

2. श्रीचरणसमाराधनदिव्यसूक्तरत्नावलिः - पृ 59

3. ब्रह्मलोकादेवानुत्सावार्थं समाह्वन्तं चाविमा - पृ - 321

4. विमा - पृ - 325

5. क्रिया - 14 अ, 24 तः 26 श्लो

6. समू - 54 अ - 73, 74 श्लो

7. काश्य. ज्ञा - पृ - 176

8. स्वस्तिदा इति मन्त्रेण बध्नीयाद्रज्जुना सह॥

यन्त्रेण मतिमान् पश्चात् प्राङ्मुखो वाप्युदङ्मुखः।

दण्डाग्रे योजयेत्पश्चाच्छाङ्खकाहळसंयुतम् ॥

समाबद्ध्य पुनः स्त्रिगुणं भूरसीति जपन् पुनः।

अभिमन्त्र्य ध्वजं पश्चान्मुदासनाद्यं सर्वमर्चयेत्।

पुण्याहं वाचयेत्पश्चान्मुद्रांस्तु ध्वजस्य च।

निवेद्य मुखावासं प्रणाममपि कारयेत्॥ यज्ञा - 39 अ - 44 तः 47 श्लो

9. प्रकी - 24 अ 125 तः 128 श्लो

10. नमो नमस्ते पक्षीन्द्र - विध्वानि जहि सर्वाणि आत्मासात्कुरुमामपि ॥ प्रकी - 24 अ - 131 तः 139 श्लो

11. दशदानञ्च कृत्वैव द्विजेभ्यो दक्षिणां ददेत्।

स्थापितश्चेद् ध्वजः पूर्वं यथाशास्रं क्रमेण वै॥ खिला - 32 अ - 50 श्लो

12. उत्तमं च त्रिसन्धायसु हविस्सम्यन्यङ्मवेदयेत्।

प्रातर्मध्याह्नयोर्मध्यं मध्याह्ने त्वधमं विदुः॥ समू - 55 अ 81 श्लो

ध्वजारोहणं यावत्तावन्मूर्त्या विशेषतः।

त्रिकालं वा द्विकालं वा एककालमथापि वा ॥

हविःसम्यङ्निवेद्यैव सप्तविंशतिविग्रहैः । यज्ञा - 39 अ, 50, 51 श्लो

प्रकी 24 अ, 141 श्लो, वासा - 31 अ - 152 श्लो, खिला - 32 अ - 56 श्लो, क्रिया - 14 अ - 26 श्लो, विमा पृ - 325,

काश्य. ज्ञा. पृ - 176

13. विमा - पृ - 325, यज्ञा - 33 अ, 48, 49 श्लो, प्रकी - 24 अ - 129, 130 श्लो, खिला - 58, 59 श्लो, समू - 55 अ - 79, 80 श्लो

14. तन्निवेदितमन्नाद्यं पृथक्पिण्डानि कारयेत्॥

स्त्रियास्चाहूय पुत्रार्थं विवाहार्थं तथैव च।

पुत्रार्थी मृतपुत्री वा रोगीशतृजयार्थीनः॥वासा-31अ-68,69श्लो

15. शुचिसमाहितो भूत्वा गारूडं सम्प्रणम्य च ---
विपरीताचारो यस्तु फलं तस्य न विद्यते ॥वासा31अ - 79तः82श्लो
16. प्रागुत्ररञ्च वारुण्यां वीक्षणं सर्वसिद्धिदम्॥
एवं संकल्प्य मतिमान् दिक्पालं सम्परीक्ष्येत्॥वासा31अ- 148तः 150श्लो
17. साये ध्वजारोहणं कारयेत्। विमा पृ -319
18. यज्ञा -31अ - 1श्लो
19. प्रदोषकाले समनुप्राप्ते ध्वजारोहणमाचरेत्।
तद्रात्रावुत्सवान्ते तुतीर्थाङ्कुरमथाचरेत् ॥ क्रिया 14अ 25श्लो
20. तथैव सायात्पूर्वे तु घोषणार्थं ब्रजेद्गुरुः.
गजाश्वरथसंयुक्तं यात्रायां या दिशा प्रोक्ता॥ वासा - 31अ- 88श्लो
21. प्रदोषे समनुप्राप्ते ध्वजमारोपयेत्पुनः। समू-54अ 69श्लो
22. काश्य.ज्ञा.पृ.-176
23. ध्वजस्यारोहणं रात्रावपि कुर्वन्ति केचन । प्रकी- 24अ 150श्लो
24. देवानां घोषणं कुर्याद्रात्राविति च केचन ।क्रिया-14अ 29श्लो
25. पा-आ-वि-बो-पृ-46
26. समू- 54अ-75श्लो

उपयुक्तग्रन्थसूची

1. विमानार्चनाकल्पः- सम्पादकः-अग्निहोत्रं श्रीनिवासाचार्युलु, श्रीवेङ्कटेश्वरस्वामि देवस्थानम्, द्वारकातिरुमल, तेलुगु, 2014 वत्सरः
2. खिलाधिकारः, सम्पादकः- पार्थसारथि भट्टचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति, 1997
3. वासाधिकारः, सम्पादकः-दीवि.वेङ्कटरामाचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति, 1997
4. प्रकीर्णाधिकारः, सम्पादकः-एम् के श्रीनिवासभट्टाचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति, 1997
5. समूर्तार्चनाधिकरणं, सम्पादकः- पि.रधुनाथचक्रवर्तिभट्टाचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति, 2014
6. क्रियाधिकारः- सम्पादकः- पार्थसारथि भट्टचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति, 1998
7. ज्ञानकाण्ड- सम्पादकः- पार्थसारथि भट्टचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति, 1997
8. यज्ञाधिकारः- सम्पादकः- पार्थसारथि भट्टचार्युलु, ति.ति.देवस्थानम्, तिरुपति, 1999